ऋग्वेद मण्डल ६ सुक्त १ | Rigveda Mandala 6 Sukta 1

भरदवाजो बार्हस्पत्य ऋषिः । अग्निर्देवता

छन्द:		
•		
የ, ७, የ३	भुरिक् पङ्क्तिः	
२	स्वराट् पङ्क्तिश्	
ч	पङ्क्तिश्	
३, ४, ६, ९, ११, १२	निचृत् त्रिष्टुप्	
८, १०	त्रिष्टुप्	

स्वर:		
१, २, ५, ७, १३	पञ्चम:	
३, ४, ६, ८ -१२	धैवत:	

bharadvaajo baarhaspatya rishih. agnirdevataa

Chhandaḥ		
1, 7, 13	bhurik paṅktiḥ	
2	svaraat panktish	
5	paṅktish	
3, 4, 6, 9, 11, 12	nichrit triṣhṭup	
8, 10	trișhțup	

Swaraḥ		
1, 2, 5, 7, 13	pañchamaḥ	
3, 4, 6, 8 -12	dhaivataḥ	

त्वं हयंग्ने प्रथमो मनोतास्या धियो अभवो दस्म होतां । त्वं सीं वृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु सहो विश्वंस्मै सहंसे सहंध्यै ॥ १ ॥

त्वम् हि अग्ने प्रथमः मनोतां अस्याः धियः अभवः दस्म होतां । त्वम् सीम् वृष्वन् अकृणोः दुस्तरीतु सहः विश्वंस्मै सहंसे सहंध्यै ॥

1. Om tvam hy-agne prathamo manota-asyaa dhiyo abhavo dasma hotaa. tvan seem vrishann-akrinor-dushtareetu saho vishvasmai sahase sahadhyai

अधा होता न्यंसीदो यजीयानिळस्पद इषयन्निड्यः सन् । तं त्वा नरं: प्रथमं देवयन्तौ महो राये चितयंन्तो अनुं गमन् ॥ २ ॥ अधं होतां नि असीदः यजीयान् इळः पदे इषयंन् ईड्यः सन् । तम् त्वा नरंः प्रथमम् देवऽयन्तः महः राये चितयंन्तः अनुं गमन् ॥

2. Om adhaa hotaa ny-aseedo yajeeyaan-ilas-pada ishayann-idyah san. tan tvaa narah prathaman deva-yanto maho raaye chitayanto anu gman

वृतेव यन्तं बहुभिर्वसव्यै३ं स्तवे रियं जांगृवांसो अनुं गमन् ।

रशन्तम्गिनं देशतं बृहन्तं वपावन्तं विश्वहां दीदिवांसम् ॥ ३ ॥ वृताऽइवं यन्तम् बहुऽभिः वस्वयैः त्वे इति र्यिम् जागृऽवांसः अनुं ग्मन् । रशन्तम् अग्निम् दर्शतम् बृहन्तम् वपाऽवन्तम् विश्वहां दीदिऽवांसम् ॥

3. Om vrit-eva yantam bahu-bhir-vasavyai 3 s-tve rayiñ jaagrivaanso anu gman. rushantam-agnin darshatam brihantam vapaa-vantam vishvahaa deedi-vaansam

पदं देवस्य नर्मसा व्यन्तः श्रवस्यवः श्रवं आपन्नमृक्तम् । नार्मानि चिद्दिधिरे युज्ञियानि भ्रद्रायां ते रणयुन्त संदृष्टौ ॥ ४ ॥ पदम् देवस्यं नर्मसा व्यन्तः श्रवस्यवः श्रवः आपन् अमृक्तम् । नार्मानि चित् दृधिरे युज्ञियानि भ्रद्रायाम् ते रुणयुन्त सम्ऽदृष्टौ ॥

4. Om padan devasya namasaa vyantaḥ shravasyavaḥ shrava aapann-amriktam. naamaani chid-dadhire yajñiyaani bhadraayaan te raṇayanta san-driṣḥṭau

त्वां वंधन्ति क्षितयं पृथिव्यां त्वां रायं उभयांसो जनांनाम् । त्वं त्राता तंरणे चेत्यौ भूः पिता माता सदमिन्मानुंषाणाम् ॥ ५ ॥ त्वाम् वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्याम् त्वाम् रायः उभयांसः जनांनाम् । त्वम् त्राता तरणे चेत्यः भूः पिता माता सदम् इत् मान्षाणाम् ॥

5. Om tvaam vardhanti kṣhitaya prithivyaan tvaan raaya ubhayaaso janaanaam. tvan traataa tarane chetyo bhooh pitaa maataa sadamin-maanushaanaam

सप्र्यण्य स प्रियो विक्ष्व १ ंग्निर्होतां मुन्द्रो नि षंसादा यजीयान् । तं त्वां वयं दम् आ दींदिवांसमुपंजुबाधो नर्मसा सदेम ॥ ६ ॥ सप्र्यण्यः सः प्रियः विक्षु अग्निः होतां मुन्द्रः नि ससाद यजीयान् । तम् त्वा वयम् दमें आ दीदिऽवांसम् उपं जुऽबाधः नर्मसा सदेम् ॥

6. Om saparyeṇya sa priyo vikṣhva1gnir-hotaa mandro ni ṣhasaadaa yajeeyaan tam tvaa vayan dama aa deedi-vaansamupa-jñu-baadho namasaa sadema

त्वं त्वां व्यं सुध्योः विवयंमग्ने सुम्नायवं ईमहे देवयन्तः । त्वं विशौ अनयो दीद्यांनो दिवो अंग्ने बृहुता रौचुनेनं ॥ ७ ॥

ऋग्वेद मण्डल ६ सूक्त १ | Rigveda Mandala 6 Sukta 1

तम् त्वा वयम् सुऽध्यः नव्यम् अग्ने सुम्नऽयवः ईमहे देवऽयन्तः । त्वम् विशः अन्यः दीद्यांनः दिवः अग्ने बृहता रोचनेनं ॥

7. Om tan tvaa vayan sudhyo3 navyam-agne sumnaa-yava eemahe deva-yantaḥ. tvam visho anayo deedyaano divo agne brihataa rochanena

विशां क्विं विश्पतिं शश्वंतीनां नितोशंनं वृष्भं चंषणीनाम् । प्रेतीषणिमिषयंन्तं पावकं राजन्तमिग्नं यंजतं रंयीणाम् ॥ ८ ॥ विशाम् क्विम् विश्पतिम् शश्वंतीनाम् निऽतोशंनम् वृष्भम् चर्षणीनाम् । प्रेतिऽइषणिम् इषयंन्तम् पावकम् राजन्तम् अग्निम् युज्तम् र्यीणाम् ॥

8. Om vishaan kavim vishpatiñ shashvateenaan ni-toshanam vrişhabhañ charşhaneenaam. Prete-eşhanim-işhayantam paavakan raajantam-agni yajatan rayeenaam

सो अंग्न ईजे शश्मे च मर्तो यस्त आनंट् समिधा ह्व्यदांतिम् । य आहुंतिं परि वेदा नमीभिर्विश्वेत्स वामा दंधते त्वोतः ॥ ९ ॥ सः अग्ने ईजे शश्मे च मर्तः यः ते आनंट् सम्इइधां ह्व्यडदांतिम् । यः आइह्ंतिम् परि वेदं नमःभिः विश्वां इत् सः वामा दुधते त्वाडऊंतः ॥

9. Om so agna eeje shashame cha marto yasta aanat samidhaa havya-daatim. ya aahutim pari vedaa namo-bhir-vishvet-sa vaamaa dadhate tvotah

अस्मा उं ते महिं महे विधेम नमीभिरग्ने समिधोत ह्व्यै: । वेदी सूनो सहसो गीभिरुक्थैरा ते भुद्रायां सुमृतौ यंतेम ॥ १० ॥ अस्मै ऊँ इति ते महिं महे विधेम नमं:ऽभि: अग्ने सम्ऽइधां उत ह्व्यै: । वेदी सूनो इति सहस: गीऽभि: उक्थै: आ ते भुद्रायांम् स्मृतौ युतेम ॥

10. Om asmaa u te mahi mahe vidhema namo-bhir-agne samidhota havyaiḥ vedee soono sahaso geer-bhir-ukthair-aa te bhadraayaan sumatau yatema

आ यस्तृतन्थ रोदंसी वि भासा श्रवंभिश्च श्रवस्य १० ंस्तर्रत्रः । बृहद्भिवांजै: स्थविरेभिर्समे रेवद्भिरग्ने वितरं वि भांहि ॥ ११ ॥ आ यः तृतन्थं रोदंसी इति वि भासा श्रवं:ऽभिः च श्रवस्यं: तर्रत्रः ।

ऋग्वेद मण्डल ६ सूक्त १ | Rigveda Mandala 6 Sukta 1

बृहत्ऽभिः वाजैः स्थविरेभिः असमे इति रेवत्ऽभिः अग्ने विऽतुरम् वि भाृहि ॥

11. Om aa yas-tatantha rodasee vi bhaasaa shravo-bhish-cha shravasya1s-tarutraḥ. Brihad-bhir-vaajaiḥ sthavirebhir-asme revad-bhir-agne vi-taram vi bhaahi

नृवद्वंसो सदिमिद्धेहयुस्मे भूरि तोकाय तनयाय पृश्वः । पूर्विरिषौ बृहृतीरारेअंघा अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु ॥ १२ ॥ नृऽवत् वसो इति सदम् इत् धेहि अस्मे इति भूरि तोकायं तनयाय पृश्वः । पूर्वीः इषः बृहृतीः आरेऽअंघाः अस्मे इति भद्रा सौश्रवसानि सन्तु ॥

12. Om nri-vad-vaso sadam-id-dhehy-asme bhoori tokaaya tanayaaya pashvaḥ. Poorveer-iṣho brihateer-aare-aghaa asme bhadraa saushravasaani santu

पुरूण्यंग्ने पुरुधा त्वाया वसूंनि राजन्वसुतां ते अश्याम् ।
पुरूणि हि त्वे पुंरुवार् सन्त्यग्ने वसुं विधते राजनि त्वे ॥ १३ ॥
पुरूणि अग्ने पुरुधा त्वाऽया वसूंनि राजन् वसुतां ते अश्याम् ।
पुरूणि हि त्वे इति पुरुऽवार् सन्ति अग्ने वसुं विधते राजनि त्वे इति ॥

13. Om purooṇy-agne purudhaa tvaa-yaa vasooni raajanvasutaa te ashyaam. purooṇi hi tve puru-vaara santy-agne vasu vidhate raajani tve